

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt (przewodniczący)

SSN Krzysztof Staryk

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie z protestu I. N.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 listopada 2015 r.,

zażalenia protestującej na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 2 czerwca 2015 r., sygn. akt III SW 39/15,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2015 r. Sąd Najwyższy pozostawił bez dalszego biegu protest I. N. przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, jako złożony z przekroczeniem terminu określonego w art. 321 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.).

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżąca wniosła o „rozpatrzenie skargi wyborczej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Przepisy Kodeksu wyborczego i Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości zaskarżenia orzeczeń Sądu Najwyższego ani skargą

kasacyjną (art. 398¹ k.p.c.), ani zażaleniem (art. 394¹ k.p.c.), ani skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ k.p.c.). O niedopuszczalności zażalenia w sprawie zakończonej postanowieniem Sądu Najwyższego o pozostawieniu protestu wyborczego bez dalszego biegu decyduje także wzgląd na ustrojową pozycję tego Sądu oraz na charakter i funkcję postępowania w przedmiocie ważności wyborów. Zakres zadań Sądu Najwyższego został określony w ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 499 ze zm.). Przepisy tej ustawy dotyczące postępowania przed Sądem Najwyższym nie pozwalają na przyjęcie stanowiska, że orzeczenia tego Sądu podlegają zaskarżeniu, co musiałoby zostać wyraźnie określone w ustawie. Niedopuszczalność zażalenia w postępowaniu dotyczącym protestów wyborczych wynika również z wyjątkowego trybu postępowania w przedmiocie ważności wyborów. Rozpoznawanie protestów stanowi w tym porządku wyodrębnioną część, będącą w istocie postępowaniem wstępnym przed wydaniem uchwały o ważności wyborów. Po podjęciu takiej uchwały rozpatrywanie protestu byłoby całkowicie sprzeczne z funkcją postępowania w przedmiocie ważności wyborów. Uchwałą z dnia 23 czerwca 2015 r., III SW 66/15 (Dz.U. z 2015 r., poz. 952) Sąd Najwyższy stwierdził ważność wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej dokonanego w dniu 24 maja 2015 r. Po podjęciu uchwały o ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 324 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, jakkolwiek kontrola prawidłowości postanowień w przedmiocie protestów wyborczych jest niedopuszczalna (por. także postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., III SO 17/11, OSNP 2012 nr 23-24, poz. 301; z dnia 2 lutego 2012 r., III SO 21/11, LEX nr 1215452; z dnia 27 sierpnia 2014 r., III SO 6/14, LEX nr 1504920; z dnia 27 sierpnia 2014 r., III SO 7/14, LEX nr 1738510; z dnia 4 grudnia 2014 r., III SO 10/14, LEX nr 1616915).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 13 § 2 w związku z art. 370 i w związku z art. 398²¹ k.p.c.

